

Riigi Teataja

Ilmub tarvidust mööda.

Toimetuse ja talitus:

Riigi trükikojas, Niine tän. 11.
Kontor on avatud kella 8—2.
Sealsamas lehe tellimiste vastu-
võtmine. Kõnetraat: toimetuse 445,
kontor 232.

Tellimiste hind:

12 kuu peale	1200 mk.
6 „ „	600 „
Üksik nr. kuni 32 lhk.	10 „
„ „ „ 48 „	20 „
jne.	

Kuulutuste ja teadaannete hind:

Kohtukuulutused — 100 ja 200
marka; kaotatud isikutunnistuste
kuulutused — 50 marka; muud
kuulutused iga mm-rida 8 marka.

Nr. 73.

Neljapäeval, 4. augustil 1927 a.

Nr. 73.

II.

Sisu: Riigi- ja omavalitsuste asutustes ja ettevõtetes kõrvaltöös loetavate ametite nimestiku muudatus.

Määrus laevandus-ettevõtete maksustamise korra kohta.

Määrus maksude võtmise kohta Läänemaa omavalitsuste kulude katteks 1927 a.

III.

Kallaste alevivolinnikkude nimekiri.

II.

Vabariigi Valitsuse poolt 20.
juulil 1927 a. vastu võetud

**Riigi- ja omavalitsuste asutustes ja ette-
võtetes kõrvaltöös loetavate ametite ni-
mestiku muudatus.**

Vabariigi Valitsuse poolt riigi- ja omavalit-
suste teenijate pensioniseaduse § 1 märkus
1 põhjal („Riigi Teataja“ nr. 123/124 — 1924
a.) 6. mail 1925 a. vastu võetud ja „Riigi
Teatajas“ nr. 87/88 — 1925 a. avaldatud riigi-
ja omavalitsuste asutustes ja ettevõtetes kõr-
valtöös loetavate ametite nimestikus lit. A
(Riigiasutustes) V osa (Teedeministeeriumi
alal) punkt 2 muudetakse ja pannakse maksma
järgmiselt:

2. Jaamade õpilased ja ajutised peatus-
kohtade valvurid raudteevalitsuses.

Riigivanem J. Teemant.

Töö-hoolekandeminister J. Masing.

Riigisekretär K. Terras.

**Rahaministri määrus laevandus-ettevõtte-
te maksustamise korra kohta.**

Kokkuleppel teedeministriga ja riigikont-
rolõriga annan 18. detsembri 1925 a. seaduse
nr. 138 („R. T.“ nr. 199/200 — 1925 a.)
ja otsekoheste maksude seaduse §§ 446 ja
602 alusel laevandus-ettevõtete maksustamise
korra kohta järgmised juhtnöörid:

I.

1) Laevandus-ettevõtteks või osaks sega-
ettevõttes tuleb lugeda ainult ettevõtte oma
laevade kasutamist ühes prahtimise, steve-
dori ja sellega ühenduses oleva tegevusega.
Igasugune muu tegevus, nagu võõraste laevade
talitamine, maakleriäri jne., ja tulude saamine
kuulub maksu alla harilikus korras.

2) Kui ettevõtte on mõnes teises § 1
nimetatud laevaäris või üksikus laevas kaas-
omanik, siis tuleb sellest laevaärist või üksiku
laeva tegevusest saadud tulu vastavalt oma
laevadest saadud kasule juurde arvata.

3) Aruandvates sega-ettevõtetes määrab
kindlaks laevanduse osa põhikapitali ettevõtte
peakoosolek kapitalide lahutamise teel.

4) Kapitalide lahutamisel tuleb silmas pi-
dada, et laevanduse osa põhikapital ei tohi
suurem olla, kui laevanduse ettevõtte aktiva

protsentuaalne vahekord ettevõtte üldbilansiga seda lubab.

5) Arvepidamine sega-ettevõttes võib olla ühine, kusjuures raamatupidamises üksikute alade põhivarad ja operatsiooni kulud ning summad tulevad arusaadavalt eriarvete pidamise teel ära näidata.

6) Peale laevade ekspluateerimise kulude, s. o. laevade otsekoheste kulude (palgad, kinnitus, söed, õlid, materjalid, remondid jne.), eraldatakse laevanduse osa kuludena veel järgmised üldised kulud:

- a) laevanduse võla %%% laevade ehitamiseks, ostmiseks ja remonteerimiseks saadud laenude pealt;
- b) laevade, nende inventari ja stevedori inventari amortisatsioonid;
- c) laevaosakonna ametnikkude palgad;
- d) osa üldistest administratsiooni kuludest, mitmesugustest äri- ja kantseleikuludest ja palkadest;
- e) laevanduse kursivahede kahjud;
- f) avariide kahjud ning klassiuuenduse kulud.

7) Ametnikkude ja juhatuse üldised palgad ning muud üldised äri- ja kantseleikulud jagatakse proportsionaalselt ettevõtte jaotatud kapitalidele, millest vastav osa laevanduse ettevõtte kuludeks arvatakse.

8) Aruanded laevanduse osa kohta esitatakse ühiselt ettevõtte teiste tegevusalade aruannetega, kusjuures peab olema ära näidatud:

- a) üldine äriseis (aktiiva ja passiva) kõikide sega-ettevõtte tegevusharude üle;
- b) lahus kulude ja tulude arve laevanduse osa ning ettevõtte teiste osakondade tegevuse kohta;
- c) laevanduse osa üldiste kulude spetsifikatsioon, millest oleks näha:
 - 1) võla %%%,
 - 2) amortisatsioonid,
 - 3) kursivahede kahjud,
 - 4) klassiuuenduse kulud,
 - 5) avariide kahjud,
 - 6) ametnikkude palgad,
 - 7) üldised kulud (üür, küte, valgustus jne.),
 - 8) mitmesugused kulud.

9) Sega-ettevõtete laevanduse osa jaoks eraldatud kapital kapitalimaksu alla ei kuulu. Maksu alla kuuluva kasu vahekord põhikapitaliga arvutatakse muuks otstarbeks eraldatud kapitali kohaselt.

II.

10) Käesoleva määruse juhtnööre tuleb käsitada ka 1927 a. ärimaksu väljaarvamisel.

9. juunil 1927 a.

Rahaministri k. t. K. Kornel.

Otsekoheste maksude peavalitsuse
peadirektor E. Vilken.

Lääne maanõukogu poolt 21. detsembril 1926 a. vastu võetud ja rahaministri poolt 28. veebruaril 1927 a. kinnitatud

Määrus maksude võtmise kohta Läänemaa omavalitsuste kulude katteks 1927 a.

Alus: „R. T.“ nr. 18/19 — 1920 a. välja kuulutatud ajutine seadus valla- ja maaomavalitsuste sissetulekute, väljaminekute, eelarvete ja aruannete kohta ja selle täiendus „R. T.“ nr. 3 — 1921 a.

I. Trahterimaks.

§ 1. Trahterimaksu alla Läänemaal langevad maa heaks kõik väljaspool linnade ja alevite piire asuvad trahterid, restoranid, söögimajad, võõrastemajad, einelauad: teatrite juures, laevasadamates, raudteejaamades, seltsimajades, näitustel, kondiitriärid, kui neis toiduaineid ja jookisid kohapeal tarvitamiseks müüakse; mööblitega toad, kui neis üle kuue toa võõrastele väljaandmiseks on ja toitused ning jookisid antakse.

§ 2. 1927 a. trahterimaksu kogusummaks määratakse 180.000 marka.

§ 3. Esimeses paragrahvis tähendatud trahteriasutused jagatakse liikidesse järgmiselt:

I liiki kuuluvad: trahterid, restoranid, söögimajad, võõrastemajad, einelauad: teatrite juures, laevasadamates, raudteejaamades, seltsimajades (klubides) ja näitustel, kui neis alkoholiseid jooke müüakse;

II liiki kuuluvad: kondiitriärid, kohvimajad, sissesõiduhoovid ja möbleeritud toad.

Märkus 1. Sel juhtumisel loetakse I liigis tähendatud trahteriasutused II liigi alla, kui neis alkoholiseid jooke ei müüda.

Märkus 2. Joogikohtade liikidesse määramist otsustab maavalitsus.

§ 4. Üldisest maksusummast maksavad üksikud trahteriasutuste liigid järgmised osad:

I liigi trahteriasutused 92%,
II „ „ 8%.

§ 5. Üksikute joogikoha liikide peale § 4 põhjal tehtud jaotuse järele langevad trahterimaksu kogusummad jaotatakse ära igas liigis olevate üksikute trahteriasutuste vahel maa-

valitsuse poolt, nende asukohta, läbimüüki ja muid sellesarnaseid tundemärke silmas pidades.

§ 6. Maksu tähtjaks, millal pool aastastest maksust tuleb ette ära maksta, on 1. jaanuar 1927 a. ja 1. juuli 1927 a. määratud. Kuid aasta jooksul avatavate trahteriasutuste pealt tasutakse ette ära pool maksu nende asutuste avamisega ühel ajal, kuna teise poole maksu äramaksmise päeva määrab kindlaks maavalitsus.

§ 7. Aasta jooksul avatavate trahteriasutuste peale langeva trahterimaksu summa loetakse § 2 nimetatud üldise summa täiendusmaksuks, mille võrra § 2 nimetatud kogusumma maakonna pealt kõrgendatuks tuleb lugeda.

II. Maks tööstus-kaubandusettevõtete äritunnistuste pealt.

§ 1. Väljaspool linna- ja alevipiire asuvad tööstus- ja kaubandusettevõtted on kohustatud riigi põhiärimaksu (patendimaksu) lisaks sellest summast 100% maakonna heaks maksma.

III. Maks autode, mootorjalgratade, lõbusõidujahide ja mootorpaatide pealt.

§ 1. 1927 aastal võetakse maksu maakonna heaks: a) sõiduauto iga hobusejõu pealt 600 marka; b) veoauto iga tonni pealt 5.000 marka; c) iga mootorjalgratta pealt 1.000 marka; d) lõbusõidujahi iga tonni pealt 1.000 marka; e) mootorpaadi iga hobusejõu pealt 200 marka.

Märkus. Jalgrattad abimootoritega maksu alla ei kuulu.

§ 2. Selle maksu vastuvõtmist võib maksjate soovil ka vallavalitsuse kaudu toimetada.

§ 3. Vabatahtlikuks maksu äramaksmise tähtjaks on 1. juuni 1927 a., kusjuures maavalitsusel on õigus tarbekorral seda tähtaega pikendada ja mõjuvatel põhjustel maksuobjekti peale langenud trahvi, mis tekkinud maksu- maksmise tähtjast, vähendada või sellest hoopis vabastada.

§ 4. Autode jne. omanikkudelt, kes maksu tähtjaks ei ole ära tasunud või seda mitte täies summas teinud, nõutakse maksuvõlg kahekordselt sisse.

§ 5. On autod jne. pärast maksutähtaega omandatud, siis langevad nad maksu alla omandamise päevast peale, kusjuures maksusumma aja eest kuni aasta lõpuni kindlaks määratakse proportsionaalselt aastamaksu summale. Maks tuleb ühe kuu jooksul peale maksuobjekti omandamist ära tasuda.

IV. Maks laskeriistade- ja jahilubade pealt.

§ 1. Laskeriistade pidamiseks lubade omandajad on kohustatud maksma maakonna heaks iga laskeriista pidamise loa pealt selle omandamisega ühel ajal 50 marka.

§ 2. Jahipidamiselubade omandajad on kohustatud maksma maakonna heaks maavalitsuse kassasse 500 marka iga jahipidamise loa eest, selle omandamisega ühel ajal.

V. Lõbustusemaks.

§ 1. Lõbustusemaksu võetakse maakonna heaks väljaspool linna- ja alevipiire toime pandud maksuliste pidustuste ja lõbustuste pealt, mis heategevaks otstarbeks toime ei panda, nagu kinematograafid jne., 30% pileti- hinnast.

Märkus. Maavalitsusel on õigus sellekohaste palvete peale heategevaks otstarbeks peetavaid pidusid maavalitsuse heaks minevast lõbustusemaksust kas osaliselt või hoopis vabastada.

§ 2. Maksuliste lõbustuste ja pidustuste jaoks müügile määratud pääsetähed peavad enne müügileandmist maavalitsuses või viimase poolt selleks volitatud isikute poolt registreeritama, kusjuures pääsetähed ametliku pitsatiga kinnitatakse.

§ 3. Lõbustusemaksust kõrvalehoidjailt, vaatamata missugusel moel maksust kõrvalehoidmine sünnib, nõutakse lõbustusemaks kahekordselt sisse.

§ 4. Maavalitsusel on õigus lõbustusemaksu sissetuleku järelevalveks erimäärusi välja anda.

VI. Teedekapitalimaks.

§ 1. Vabrikud, tööstusettevõtted ja ärid väljaspool linna- ja alevipiire, kellel vähemalt V järgu tööstuse või II järgu kaubanduse äritunnistus, kui neil maapidamist ei ole, maksavad teedekapitali heaks 100% maakonna heaks võetavast ärimaksust.

VII. Laada- ja turuplatsimaks väljaspool linnu ja aleveid.

a) Laadamaksu määrad:

1. Iga koorma või veoriista pealt, millest või mille kõrval kaup müüakse, kaubaväärtuse järgi iga 1.000 marga pealt 5 mk.
2. Kauplustelt, müügikoha jooks-
vasülla pealt 200 „
3. Laua või maasoleva kasti või
korvi pealt, mille pealt või seest
müüakse 25 „

4. Laadalõbustustelt (palagani-
delt, karussellidelt jne.) iga tarvitatava
ruutsülla pealt 400 mk.

b) Turumaksu määrad:

5. Iga turuletuleva koorma või
veoriista pealt 10 mk.

6. Laua või maasoleva kasti või
korvi pealt, mille pealt või seest
müüakse 10 „

7. Kauplustelt müügikoha jooks-
vasülla pealt 20 „

Märkus. Laada- ja turuplatsimaksude
hulka ei arvata müüjate käes tarvitada ole-
vate poodide, laudade ja muude sisse-
seadete üür.

c) Laada- ja turuplatsimaksu võtmise kord.

8. Igaüks, kes laada- või turuplatsi piir-
konda midagi müüa toob, või sealt ostes edasi
müüb, on kohustatud müügi algul laada- või
turuplatsimaksu oma müügiobjektile vastaval
määral kohaliku vallavalitsuse esitajale ära
maksma. Müügiobjekti väärtuse või müügiks-
tarvitatava ruumi suuruse, kus see maksu-
summa väljaarvamiseks tarvilik, määrab kind-
laks maksuvõtja.

Märkus. Laada- ja turuplatside piir-
konnaks tunnistatakse kolmekilomeetriline
raioon laada- või turuplatsi keskkohast.

9. Laada- ja turuplatsimaksude maksmise
kohta antakse kviitung, mille kaubamüüja peab
ette näitama valla- või maavalitsuse esitajale
ning politsei ametnikkudele, kes maksmist
kontrolleerivad.

10. Laada- ja turuplatsimaksust jääb 50%
maavalitsuse heaks ja 50% valla heaks.

VIII. Maks liikumisabinõude pealt veeteedel.

§ 1. 1927 a. võetakse maksu maakonna
heaks: purjelaevadelt mahutusega alla 20 brutto-
registertonni 50 marka iga netto-registertonni
mahutuse pealt; paadi, vene ja purjevene pealt,
mille pikkus kiilust 16—20 jalga — 200 mar-
ka; pikkus üle 20 jala — 300 marka.

§ 2. Maksuvõtmist toimetatakse ka maks-
jate soovi järgi vallavalitsuste kaudu.

§ 3. Maksu vabatahtlikuks maksmise täht-
ajaks on 1. oktoober 1927 a., kusjuures maa-
valitsusel õigus on tarbekorral seda tähtaega
pikendada ja mõjuvatel põhjustel maksuobjekti
maksust või trahvirahast, mis tekkinud maksu-
võtmise tähtjast, vabastada.

§ 4. On paadid jne. pärast maksutähtaega
omandatud, siis langevad nad maksu alla
omandamise päevast peale, kusjuures maksu-
summa aja eest kuni maksuaasta lõpuni kind-
laks määratakse proportsionaalselt aastamaksu
summale. Maks tuleb ühe kuu jooksul peale
maksuobjekti omandamist ära tasuda.

§ 5. Paatide jne. omanikkudelt, kes maksu
tähtjaks ei ole ära maksnud või seda ei ole
täies summas teinud, nõutakse maksuvõlg ka-
hekordselt sisse.

IX. Kantsleimaks.

§ 1. Maavalitsuse kantsleist välja antavate
tunnistuste ja muude seaduses ette nähtud
dokumentide pealt võetakse kantsleimaksu
9 marka.

§ 2. Maavalitsuse osakondadel on õigus
vaestelt kodanikkudelt kantsleimaksu mitte
võtta.

§ 3. Kantsleimaksust vabastatakse need
tunnistused ja dokumendid, mis välja antakse
teiste tunnistuste põhjal, mille pealt kantslei-
maks mõnele omaavalitsuse asutusele juba ta-
sutud.

Maavalitsuse esimees A. Saar.

Sekretär Tammeveski.

III.

Kallaste alevivolinikkude nimekiri.

Valitud 18. ja 19. detsembril 1926 a.

Volituste kestvus 1927 a. — 1929 a.

Nr. 1. Ühine Eesti nimekiri.

1) Mägi August, 2) Piiri Eduard, 3) Soo-
nets Gustav.

Nr. 2. Vene kalameeste nimekiri.

1) Feklistov Ivan, 2) Dolgov Varfo-
lomei.

Nr. 3. Erapooletu Vene nimekiri.

1) Gluhovetski Demid, 2) Kondra-
schev Grigori, 3) Ratmann Potapi.

Nr. 5. Vene rahvusliku liidu kandidaatide
nimekiri.

1) Dolgoshev Josif, 2) Kabatski And-
rei, 3) Dolgoshev Sava, 4) Kukin Aleksei,
5) Gorjunov Gerasim, 6) Kukin Nikon,
7) Schlenduhov Dimitri, 8) Gluharev
Feodot.

Alevivanem D. Gluhovetsky.

Sekretär J. Kulli.